

Υπόθεση C-356/24

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

16 Μαΐου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Landesverwaltungsgericht Kärnten (Αυστρία)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

16 Μαΐου 2024

Προσφεύγων:

A.B.

Καθής:

Kärntner Landesregierung

[παραλείπόμενα]

Αριθμός: KLVwG-2548/10/2023

ΔΙΑΤΑΞΗ

Το Landesverwaltungsgericht Kärnten (περιφερειακό διοικητικό πρωτοδικείο του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας, Αυστρία) [παραλείπόμενα], επί της προσφυγής του A.B. [παραλείπόμενα] κατοίκου Klagenfurt am Wörthersee, στρεφόμενης κατά της απόφασης της 20ής Σεπτεμβρίου 2023 της Kärntner Landesregierung (κυβέρνησης του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας) [παραλείπόμενα] με την οποία απορρίφθηκε η από 14.11.2022 αίτηση για αναγνώριση περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας, υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα ερωτήματα προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν του 267 ΣΛΕΕ:

1.

Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 492/2011, εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία περίοδοι συναφούς προϋπηρεσίας σε άλλα κράτη μέλη της Ένωσης δεν

συνυπολογίζονται πλέον στην ημερομηνία αναφοράς, όταν η υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση του υπαλλήλου προέκυψε από πράξη εξαρτώμενη από τη διακριτική ευχέρεια (προαγωγή) του εργοδότη και όχι από τον χρόνο προϋπηρεσίας, η δε εν λόγω εθνική ρύθμιση προβλέπει ότι εκ νέου καθορισμός της ημερομηνίας αναφοράς πρέπει να πραγματοποιείται μόνον όταν η υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση καθορίστηκε βάσει της ημερομηνίας αναφοράς;

2.

Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως στα άρθρα 1, 2 και 6 της οδηγίας 2000/78, σε συνδυασμό με το άρθρο 21 του Χάρτη, εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία περίοδοι συναφούς προϋπηρεσίας σε άλλα κράτη μέλη της Ένωσης δεν συνυπολογίζονται πλέον στην ημερομηνία αναφοράς, όταν η υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση του υπαλλήλου προέκυψε από πράξη εξαρτώμενη από τη διακριτική ευχέρεια (προαγωγή) του εργοδότη και όχι από τον χρόνο προϋπηρεσίας, η δε ανωτέρω εθνική ρύθμιση ορίζει ότι εκ νέου προσδιορισμός της ημερομηνίας αναφοράς πραγματοποιείται μόνον όταν η υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση καθορίζεται βάσει της ημερομηνίας αναφοράς, πλην όμως, σύμφωνα με τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές περί υποχρεώσεων των εργοδοτών, η ανωτέρω προαγωγή προβλέπεται κατά κανόνα μόνο μετά από 19 και 25 έτη (ο συνυπολογισμός αυτών των ετών εκκινεί από την ημερομηνία αναφοράς), με συνέπεια να θίγει υπαλλήλους μεγαλύτερης ηλικίας;

3.

Αντιβαίνει στις κατοχυρούμενες στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 20 του Χάρτη αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας οι περίοδοι συναφούς επαγγελματικής δραστηριότητας συνυπολογίζονται πλήρως με βάση την ημερομηνία αναφοράς, όταν η εν λόγω επαγγελματική δραστηριότητα ασκήθηκε εκτός Αυστρίας (στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους της συμφωνίας για τον ΕΟΧ ή κράτους μέλους της ΕΕ, σε κράτος του οποίου οι υπήκοοι έχουν τα ίδια δικαιώματα πρόσβασης σε επάγγελμα με εκείνα Αυστριακών υπηκόων, ή σε όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε οποιοδήποτε άλλο διακρατικό όργανο όπου συμμετέχει η Αυστρία), ενώ δεν συνυπολογίζονται αντίστοιχες επαγγελματικές δραστηριότητες του ιδιωτικού τομέα ασκηθείσες στην ημεδαπή;

A. Αντικείμενο και πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης:

Ο προσφεύγων, Αυστριακός υπήκοος γεννηθείς στις xx.xx.1968, ξεκίνησε στις 3.10.2005 την υπηρεσία του στην τοπική κυβέρνηση (ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας) ως συμβασιούχος υπάλληλος της «ειδικής τεχνικής υπηρεσίας» στον τομέα κατασκευής οδών και γεφυρών (ήτοι απασχολούταν από το ομόσπονδο κράτος με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου). Ως ημερομηνία αναφοράς ορίστηκε η 8.9.2001.

Πριν την ανωτέρω ανάληψη της υπηρεσίας του στο ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας, ο προσφεύγων, από την 1.10.1987 μέχρι και τις 4.4.2003, είχε περιόδους προϋπηρεσίας σε εργοδότες του ιδιωτικού τομέα στην ημεδαπή και σε κράτη μέλη της Ένωσης (Γερμανία, Πολωνία, Ουγγαρία και Κροατία). Από τις 13.10.2003 έως τις 2.10.2005 απασχολήθηκε στο ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας με δελτίο παροχής υπηρεσιών.

Κατά την έναρξη της εργασιακής σχέσης του με το ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας στις 3.10.2005, για τον καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς (δυνάμει του άρθρου 41 του K-LVVG 1994) αναγνωρίστηκαν στον προσφεύγοντα χρονικές περίοδοι συνολικά τεσσάρων ετών και 25 ημερών από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας του έως την έναρξη της εργασιακής σχέσης. Πρόκειται για την περίοδο της στρατιωτικής θητείας, την περίοδο απασχόλησης στο ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας με δελτίο παροχής υπηρεσιών καθώς και για την προσμέτρηση ενός έτους και έξι μηνών. Ο κατά τα ανωτέρω συνυπολογισμός ενός έτους και έξι μηνών ως μέγιστη περίοδος αναγνώρισης συντάξιμου χρόνου προβλέπεται εκ του νόμου, όταν οι περίοδοι προϋπηρεσίας στον ιδιωτικό τομέα δεν είναι ιδιαίτερος σημαντικές για να προστεθούν στον χρόνο υπηρεσίας στο ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας και ο καταλογισμός τους δεν δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος. Εφαρμόστηκε η ως άνω διάταξη και συνυπολογίστηκαν ένα έτος και έξι μήνες για τον καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς.

Με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2010, έλαβε χώρα ο διορισμός του υπαλλήλου (ήτοι η δημοσίου δικαίου εργασιακή σχέση με το ομόσπονδο κράτος) και ο προσφεύγων διορίστηκε σε οργανική θέση της κατηγορίας προσωπικού Β, στην υπηρεσιακή κατηγορία ΙΙΙ, μισθολογική κλίμακα 7, στο τμήμα της υπηρεσίας «οδοποιίας». Έκτοτε η μισθολογική του κατάσταση καθοριζόταν βάσει του Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (νόμου του 1994 του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας περί υπηρεσιακής κατάστασης, στο εξής: K-DRG). Σύμφωνα με το άρθρο 143 του K-DRG, για την προαγωγή είναι κρίσιμη η ημερομηνία αναφοράς η οποία καθορίζεται βάσει του άρθρου 145 του K-DRG.

Η ημερομηνία αναφοράς που καθορίστηκε ως έναρξη της εργασιακής σχέσης με το ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας (8.9.2001) υιοθετήθηκε και για την έναρξη της εργασιακής σχέσης δημοσίου δικαίου.

Η προαγωγή στο επόμενο μισθολογικό κλιμάκιο πραγματοποιήθηκε την 1.7.2011 και επί τη βάσει αυτής της ημερομηνίας επακολούθησαν οι μισθολογικές προαγωγές των επόμενων ετών.

Την 1.1.2016 ο προσφεύγων προήχθη στην επόμενη κατηγορία υπηρεσίας (B/V/02), ενώ την 1.1.2022 προήχθη στην επόμενη κατηγορία υπηρεσίας VI (συγκεκριμένα: B/VI/01) στο τμήμα της «οδοποιίας».

Με βάση την ισχύουσα εθνική νομοθεσία (άρθρο 145, παράγραφος 11, του K-DRG), οι περίοδοι προϋπηρεσίας στο εξωτερικό, η οποία κατά την ημερομηνία

της πρόσληψης στην υπηρεσία αποτελεί συναφή επαγγελματική δραστηριότητα, πρέπει να συνυπολογίζονται στο σύνολό τους κατά τον καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς.

Με αίτηση υποβληθείσα στις 14.11.2022 ο προσφεύγων ζήτησε την αναγνώριση περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας στην ημεδαπή και σε κράτη μέλη της ΕΕ και αξίωσε την καταβολή των μισθολογικών διαφορών που προκύπτουν από την αναγνώριση της προϋπηρεσίας του.

Με απόφαση της Kärntner Landesregierung («καθής δημόσιας αρχής»), εκδοθείσα στις 20.9.2023, η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε βάσει του άρθρου VI, παράγραφος 7, του νόμου LGBl. 82/2011. Η απόρριψη στηρίζεται στο ότι ο προσφεύγων, με ισχύ από την 1.1.2022, είχε διοριστεί στην υπηρεσιακή κατηγορία VI με «προαγωγή κατ' επιλογήν» (εν αντιθέσει προς την προαγωγή λόγω προϋπηρεσίας). Συνεπώς, η μισθολογική κατάσταση δεν καθορίζεται πλέον με βάση την ημερομηνία αναφοράς, δεδομένου ότι, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 143 K-DRG, κρίσιμη για την προαγωγή υπαλλήλου, η οποία πραγματοποιείται με πράξη που γεννά δικαιώματα και εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της δημόσιας αρχής, είναι η διάταξη περί προαγωγών του άρθρου 181 του K-DRG 1994, η οποία διαφέρει από εκείνη του άρθρου 143 του K-DRG και, ως εκ τούτου, όχι πλέον η ημερομηνία αναφοράς.

Το άρθρο VI, παράγραφος 7, πρώτη περίοδος, για τον εκ νέου υπολογισμό της ημερομηνίας αναφοράς προϋποθέτει ότι «η υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση καθορίστηκε βάσει της ημερομηνίας αναφοράς». Αυτή η μεταβατική διάταξη τέθηκε σε ισχύ την 1.1.2012. Η (κατά το πλείστον πανομοιότυπη) ισχύουσα νομοθετική διάταξη βρίσκεται στο άρθρο 305b, παράγραφος 2, του K-DRG που τέθηκε σε ισχύ στις 21.12.2019.

Ο προσφεύγων προσέβαλε την ως άνω απόφαση ενώπιον του Landesverwaltungsgericht Kärnten. Ζητεί να ληφθούν υπόψη κατά τον υπολογισμό της ημέρας αναφοράς οι περίοδοι συναφούς προϋπηρεσίας στην ημεδαπή και σε κράτη μέλη της ΕΕ από την 1.10.1987 έως τις 4.4.2003 και η ημέρα αναφοράς να καθοριστεί στις 5.7.1988.

Στις 5.12.2023, η καθής δημόσια αρχή υπέβαλε την προσφυγή στο Landesverwaltungsgericht Kärnten για να αποφανθεί επ' αυτής και συμπληρωματικά ανέφερε ότι η συνταγματικότητα των διατάξεων του άρθρου 145, παράγραφοι 11 και 12, του K-DRG 1994 είχε επιβεβαιωθεί με απόφαση του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Αυστρία) της 4ης Οκτωβρίου 2023, αριθμός G192/2023.

B. Εθνική νομοθεσία

Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (νόμος του 1994 του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας περί υπηρεσιακής κατάστασης, στο εξής: K-DRG 1994) LGBl. 71/1994, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον νόμο LGBl. 60/2019

Άρθρο 143**Προαγωγή**

(1) Η προαγωγή καθορίζεται με βάση την ημερομηνία αναφοράς. Το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την προαγωγή στο δεύτερο κλιμάκιο της τρίτης κατηγορίας υπηρεσίας είναι πέντε έτη και δύο έτη για τα λοιπά κλιμάκια, εκτός αν ορίζεται άλλως στο παρόν άρθρο.

(2) Η μισθολογική προαγωγή λαμβάνει χώρα την 1η Ιανουαρίου ή την 1η Ιουλίου μετά την παρέλευση χρονικού διαστήματος δύο ή πέντε ετών (ημερομηνία μισθολογικής προαγωγής), εκτός εάν έχει αναβληθεί ή ανασταλεί κατά την ημερομηνία αυτή. Η διετής ή πενταετής περίοδος λογίζεται επίσης ως συμπληρωθείσα κατά την ημερομηνία μισθολογικής προαγωγής, όταν ολοκληρώνεται πριν από την παρέλευση της 31ης Μαρτίου ή της 30ής Σεπτεμβρίου που έπεται της ημερομηνίας μισθολογικής προαγωγής.

[...]

K-DRG 1994, LGBl. 71/1994 όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον νόμο LGBl. 81/2021

Άρθρο 145**Ημερομηνία αναφοράς**

(1) Υπό την επιφύλαξη των περιορισμών των παραγράφων 4 έως 8, η ημερομηνία αναφοράς για την προαγωγή στο επόμενο κλιμάκιο υπολογίζεται με αναγωγή στον χρόνο της προσλήψεως για τις περιόδους μετά την 30ή Ιουνίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώθηκαν ή επρόκειτο να συμπληρωθούν εννέα έτη σχολικής φοιτήσεως μετά την ένταξη στον πρώτο βαθμό σχολικής εκπαίδευσης:

1. πλήρως οι περίοδοι που μνημονεύονται στην παράγραφο 2,
2. οι λοιπές περίοδοι
 - a) οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 3, πλήρως,
 - b) οι οποίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 3,
 - aa) έως τρία έτη πλήρως
 - bb) έως άλλα τρία έτη κατά το ήμισυ.

[...]

(11) Οι περίοδοι που προβλέπονται στην παράγραφο 2 και στην παράγραφο 1, σημείο 2 κατά τις οποίες είχαν ασκηθεί επαγγελματικές δραστηριότητες οι οποίες είναι συναφείς με τις δραστηριότητες που ασκούνταν κατά την ημερομηνία της

πρόσληψης στην υπηρεσία και παρέχουν ισοδύναμη επαγγελματική εμπειρία, αποτελούν συναφείς δραστηριότητες και καταλογίζονται στο σύνολό τους όταν αυτές οι περιόδοι αφορούν δραστηριότητες που έχουν ασκηθεί εκτός Αυστρίας

1. στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο ή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή
2. σε κράτος του οποίου οι υπήκοοι έχουν τα ίδια δικαιώματα πρόσβασης σε επάγγελμα με εκείνα Αυστριακών υπηκόων ή
3. σε όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε οποιοδήποτε άλλο διακρατικό όργανο όπου συμμετέχει η Αυστρία.

[...]

K-DRG 1994, LGBI. 71/1994 όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο LGBI. 60/2019

Άρθρο 181

Προαγωγή

(1) Προαγωγή είναι η μετάβαση υπαλλήλου της γενικής διοίκησης σε καθεστώς υπαλλήλου της επόμενης υπηρεσιακής κατηγορίας στην υπηρεσία όπου απασχολείται.

[...]

(4) Το αργότερο δύο έτη μετά την προαγωγή, ο υπάλληλος μεταφέρεται στο κλιμάκιο χρόνου υπηρεσίας στο οποίο, βάσει της παραγράφου 3, ευρισκόμενος στην προηγούμενη υπηρεσιακή κατηγορία θα πληρούσε τις προϋποθέσεις για μετάβαση στην επόμενη μισθολογική κλίμακα της νέας υπηρεσιακής κατηγορίας. Η υπηρεσία στην ανώτατη μισθολογική κλίμακα υπηρεσιακής κατηγορίας συνυπολογίζεται για χρόνο έως τεσσάρων ετών. Κατά παρέκκλιση εκ των ανωτέρω, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για την προαγωγή σε ανώτερη υπηρεσιακή κατηγορία απαιτείται υποχρεωτικώς η συμπλήρωση δύο ετών υπηρεσίας στην ανώτατη μισθολογική κλίμακα της κατώτατης υπηρεσιακής κατηγορίας, η υπηρεσία στην ανώτατη μισθολογική κλίμακα αυτής της υπηρεσιακής κατηγορίας συνυπολογίζεται για χρόνο έως τεσσάρων ετών, εφόσον υπερβαίνει τον χρόνο υπηρεσίας που πρέπει υποχρεωτικώς να συμπληρωθεί στην εν λόγω μισθολογική κλίμακα. Τα άρθρα 143 και 144 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

[...]

K-DRG 1994, LGBI. 71/1994, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον νόμο LGBI. 81/2021:

[...]

Άρθρο 305b

Πεδίο εφαρμογής μεμονωμένων διατάξεων

[...]

(2) Η ημερομηνία αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη για την προαγωγή στο επόμενο κλιμάκιο και η μισθολογική κατάσταση που προκύπτει πρέπει να υπολογίζονται εκ νέου υπηρεσιακώς σύμφωνα με τα άρθρα 143 και 145 του παρόντος νόμου, όπως τροποποιήθηκαν με τον νόμο LGBI. 60/2019, αμελλητί και αποκλειστικά στις περιπτώσεις που η υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση καθορίστηκε βάσει της ημερομηνίας αναφοράς. [...]

[...]

(4) Για όσους δεν χρειάζεται να υπολογιστεί εκ νέου σύμφωνα με την παράγραφο 2 η ημερομηνία αναφοράς,

1. εξακολουθούν να εφαρμόζονται τα άρθρα 143 και 145 του παρόντος νόμου, όπως ίσχυαν μετά την τροποποίηση της 31ης Δεκεμβρίου 2003, όταν η ημερομηνία αναφοράς αυτών καθορίστηκε βάσει του άρθρου 145 του παρόντος νόμου, όπως ίσχυε μετά την τροποποίηση της 30ής Σεπτεμβρίου 1995,

[...]

20ή Kärntner Dienstrechtsgesetz-Novelle (τροποποίηση του νόμου του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας περί υπηρεσιακής κατάστασης), 17η Kärntner Landesvertragsbedienstetengesetz-Novelle (τροποποίηση του νόμου του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας περί του καθεστώτος των υπαλλήλων βάσει σχέσεως ιδιωτικού δικαίου), Kärntner Gemeindebedienstetengesetz (νόμος του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας ισχύων επί των δημοτικών υπαλλήλων), Kärntner Stadtbeamtengesetz 1993 (νόμος του 1993 του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας περί δημοσίων υπαλλήλων) και Kärntner Gemeindevertragsbedienstetengesetz (νόμος του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας περί του καθεστώτος των δημοτικών υπαλλήλων βάσει σχέσεως ιδιωτικού δικαίου): κάθε τροποποίηση του νόμου LGBI. 82/2011

Άρθρο VI, παράγραφος 7

(1) Τίθενται σε ισχύ:

[..]

(7) Η ημερομηνία αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη για την προαγωγή στο επόμενο κλιμάκιο και οι αποδοχές που προκύπτουν βάσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπολογίζονται εκ νέου σύμφωνα με τα άρθρα 143 και 145 του K- DRG 1994, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο I του παρόντος, ή σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 του K-LVBG 1994, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο II του παρόντος, μόνον κατόπιν αιτήσεως και αποκλειστικά στις περιπτώσεις που η

υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση καθορίστηκε βάσει της ημερομηνίας αναφοράς.
[...]

Κατευθυντήριες γραμμές για τις μισθολογικές προαγωγές, τις προαγωγές λόγω προϋπηρεσίας και τις κατ' επιλογήν προαγωγές των υπαλλήλων του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας, Απόφαση της Kärntner Landesregierung της 20ής Οκτωβρίου 1998, αριθμός LAD-PW-22/1-98

[...]

IV

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Οι προαγωγές των υπαλλήλων του ομόσπονδου κράτους εναπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια της κυβέρνησης αυτού.

Μπορούν να προαχθούν μόνον υπάλληλοι οι οποίοι πληρούν τις κατώτερω προϋποθέσεις και των οποίων οι υπηρεσιακές επιδόσεις και ικανότητες καθώς και η εντός και εκτός υπηρεσίας συμπεριφορά δικαιολογούν προαγωγές στο πλαίσιο των οποίων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ο αντίστοιχος πίνακας προσωπικού και το οργανόγραμμα της υπηρεσίας.

α) Προϋποθέσεις χρονικής φύσεως:

Κατηγορία προσωπικού	Υπηρεσιακή κατηγορία V	Υπηρεσιακή κατηγορία VI	Υπηρεσιακή κατηγορία VII	Υπηρεσιακή κατηγορία VIII
A	9 έτη	13 έτη	19 έτη	30 έτη
B	19 έτη	25 έτη	31 έτη	
C	29 έτη			

Τα ως άνω έτη υπολογίζονται με βάση την ημερομηνία αναφοράς.

[...]

Γ. Διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 492/2011

«Ο εργαζόμενος υπήκοος ενός κράτους μέλους δεν δύναται στην επικράτεια των άλλων κρατών μελών, να έχει, λόγω της ιθαγένειάς του, διαφορετική μεταχείριση από τους ημεδαπούς εργαζομένους, ως προς τους όρους απασχόλησης και εργασίας, ιδίως όσον αφορά την αμοιβή, την απόλυση, την επαγγελματική επανένταξη ή την επαναπασχόληση αν έχει καταστεί άνεργος.»

Άρθρο 1 της οδηγίας 2000/78

«Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση γενικού πλαισίου για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων, ειδικών αναγκών, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού στον τομέα της απασχόλησης και της εργασίας, προκειμένου να υλοποιηθεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης στα κράτη μέλη.»

Άρθρο 2 της οδηγίας 2000/78

«1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η αρχή της ίσης μεταχείρισης σημαίνει την απουσία άμεσης ή έμμεσης διάκρισης για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 1.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:

- α) συντρέχει άμεση διάκριση όταν, για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 1, ένα πρόσωπο υφίσταται μεταχείριση λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν την οποία υφίσταται, υπέστη ή θα υφίστατο σε ανάλογη κατάσταση ένα άλλο πρόσωπο,
- β) συντρέχει έμμεση διάκριση όταν μια εκ πρώτης όψεως ουδέτερη διάταξη, κριτήριο ή πρακτική ενδέχεται να προκαλέσει μειονεκτική μεταχείριση ενός προσώπου μιας ορισμένης θρησκείας ή πεποιθήσεων, με μια ορισμένη ειδική ανάγκη, μιας ορισμένης ηλικίας, ή ενός ορισμένου γενετήσιου προσανατολισμού, σε σχέση με άλλα άτομα εκτός εάν,
 - i) η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική δικαιολογείται αντικειμενικά από ένα θεμιτό στόχο και τα μέσα για την επίτευξη του στόχου αυτού είναι πρόσφορα και αναγκαία [...]»

Άρθρο 6 της οδηγίας 2000/78

«1. Κατά παρέκκλιση εκ του άρθρου 2 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η λόγω ηλικίας διαφορετική μεταχείριση δεν συνιστά διάκριση εφόσον δικαιολογείται στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου αντικειμενικά και λογικά από έναν θεμιτό στόχο, ιδίως δε από θεμιτούς στόχους της πολιτικής στον τομέα της απασχόλησης, της αγοράς εργασίας και της επαγγελματικής κατάρτισης, και εφόσον τα μέσα επίτευξης του στόχου αυτού είναι πρόσφορα και αναγκαία.

[...]

2. Κατά παρέκκλιση εκ του άρθρου 2 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι δεν συνιστά διάκριση λόγω ηλικίας, όσον αφορά τα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, ο καθορισμός ηλικίας για την ένταξη ή την αποδοχή σε παροχές συνταξιοδότησης ή αναπηρίας, συμπεριλαμβανομένου και του καθορισμού για τα καθεστώτα αυτά διαφορετικού ορίου ηλικίας για εργαζόμενους ή για ομάδες ή κατηγορίες εργαζομένων και της χρήσης στο πλαίσιο των συστημάτων αυτών κριτηρίων ηλικίας στους

αναλογιστικούς υπολογισμούς, υπό τον όρο ότι αυτό δεν καταλήγει σε διακρίσεις λόγω φύλου.»

Εθνική νομολογία επί του πρώτου και δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Verwaltungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Αυστρία, στο εξής: VwGH), στην περίπτωση κατ' επιλογήν προαγωγής υπαλλήλου η μισθολογική του κατάσταση δεν εξαρτάται πλέον από την ημερομηνία αναφοράς, αλλά από την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της προϊστάμενης αρχής. Το γεγονός ότι στην περίπτωση άσκησης διακριτικής ευχέρειας στο πλαίσιο κατ' επιλογήν προαγωγής η ημερομηνία αναφοράς ενδέχεται να έχει κάποια σημασία, ως καθοριστικό στοιχείο κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας για την κατάταξη του προαγομένου υπαλλήλου, δεν αναιρεί το ως άνω συμπέρασμα στην περίπτωση προαγωγής κατά διακριτική ευχέρεια. Εξάλλου, από το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ και από την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, η οποία προβλέπεται στα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2000/78 και στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68, δεν απορρέει δεσμευτική επιταγή, βάσει της οποίας πράξεις διορισμού που εναπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια της προϊστάμενης αρχής πρέπει να λογίζονται ότι έλαβαν χώρα με έναρξη ισχύος αναγόμενη σε άλλες (τις ευνοϊκότερες για τον υπάλληλο) ημερομηνίες (VwGH, απόφαση της 13ης Απριλίου 2021, Ro 2020/12/0001).

Περαιτέρω, το VwGH διαπιστώνει ότι η απόφαση για απονομή προαγωγής εναπόκειται, κατά βάση, στην ανέλεγκτη διακριτική ευχέρεια της προϊστάμενης αρχής, η οποία στο πλαίσιο αυτό δεν δεσμεύεται ούτε από τις «κατευθυντήριες γραμμές για τις προαγωγές» οι οποίες, ως εκ της φύσεώς τους, συνιστούν απλώς κατευθυντήρια αρχή σχετικά με την πρακτική των προαγωγών (VwGH, απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2017, Ro 2016/12/0019).

Εθνική νομολογία επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος.

Λόγω των επιφυλάξεων ως προς την αντικειμενική δικαιολόγηση μιας σχεδόν πανομοιότυπης με το άρθρο 145, παράγραφος 11, του K-DRG ρύθμισης στον νόμο του 1994 του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας περί του καθεστώτος των υπαλλήλων βάσει σχέσεως ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 41, παράγραφος 12, του K-LVVG 1994), το Oberstes Gerichtshof in Arbeits- und Sozialrechtsachen (Ανώτατο Δικαστήριο Υποθέσεων Εργατικού Δικαίου και Δικαίου Κοινωνικής Ασφάλισης, Αυστρία, στο εξής: OGH), με απόφαση της 29ης Μαρτίου 2023, αριθμός 8 ObA 82/22z, εκδοθείσα επί υποθέσεως που εκκρεμούσε ενώπιόν του, υπέβαλε αίτηση στο Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικό Δικαστήριο, Αυστρία, στο εξής: VfGH) να ακυρώσει λόγω αντισυνταγματικότητας μέρη της διάταξης ή ολόκληρη τη διάταξη του άρθρου 41 K-LVVG. Τούτο στηρίχθηκε στην ύπαρξη αμφιβολιών σχετικά με την επιβαλλόμενη από το συνταγματικό δίκαιο αντικειμενικότητα όσον αφορά τη διαφορετική αντιμετώπιση της προϋπηρεσίας που αποκτήθηκε στην ημεδαπή από εκείνη που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή.

Επίσης, στο πλαίσιο της «ευθυγράμμισης» προς τις επιταγές του δικαίου της Ένωσης, υπό το φως της νομολογίας σχετικά με το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, εκλήφθηκε ως αμφισβητήσιμη η εφαρμογή του κριτηρίου των περιόδων προϋπηρεσίας «εκτός Αυστρίας» και ο ταυτόχρονος αποκλεισμός της εφαρμογής αυτής της ευνοϊκής ρύθμισης για περιόδους προϋπηρεσίας στην Αυστρία. Επιπλέον, επισημάνθηκε ότι κατά τη μεταφορά του δικαίου της Ένωσης στο εσωτερικό δίκαιο ισχύει και η αρχή της αντικειμενικότητας που απορρέει από την αρχή της ισότητας του άρθρου 20 του Χάρτη.

Το τελευταίο, τελώντας σε γνώση της αποφάσεως του VfGH της 4ης Οκτωβρίου 2023, αριθμός G 192/2023, επισημαίνει ότι δεν έχει αμφιβολίες σχετικά με την ύπαρξη της ως άνω διάκρισης λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων ίσης μεταχείρισης κατ' επιταγή της αρχής της ισότητας δυνάμει του άρθρου 7 του Bundesverfassungsgesetz (Ομοσπονδιακού Συντάγματος, στο εξής: B-VG), και του άρθρου 2 του Staatsgrundgesetz über die allgemeinen Rechte der Staatsbürger (θεμελιώδους νόμου περί των γενικών ατομικών δικαιωμάτων, στο εξής: StGG). Όσον αφορά το άρθρο 20 του Χάρτη, διαπιστώνει ότι το άρθρο 41, παράγραφος 12, του K-LVVG 1994 εκδόθηκε στο πλαίσιο της αρμοδιότητας του εθνικού νομοθέτη και, ως εκ τούτου, το ίδιο το VfGH οφείλει να αξιολογήσει αυτές τις ρυθμίσεις και υπό το πρίσμα της αρχής της ισότητας βάσει του άρθρου 2 του StGG και του άρθρου 7 του B-VG. Οι αιτήσεις του OGH απορρίφθηκαν.

Δ. Λόγοι για τους οποίους υπάρχουν αμφιβολίες όσον αφορά τις διατάξεις του εθνικού δικαίου:

Το Landesverwaltungsgericht Kärnten αποτελεί δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ. Η απόφαση του Landesverwaltungsgericht εξαρτάται από τις απαντήσεις επί των ερωτημάτων για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης που διατυπώνονται στην υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως και αναλύονται πιο διεξοδικά κατωτέρω. Περαιτέρω, η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης δεν παρίσταται τόσο προφανής ώστε να μην υπάρχουν περιθώρια εύλογων αμφιβολιών και, για τον λόγο αυτόν, η υποβολή της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι αναγκαία.

Επί του πρώτου και δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος (άρθρο VI, παράγραφος 7, του νόμου LGBl. 82/2011 / άρθρο 305b του K-DRG 1994)

Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι οι περίοδοι ισοδύναμης προϋπηρεσίας πρέπει πάντοτε να συνυπολογίζονται πλήρως στην υφιστάμενη εργασιακή σχέση, όταν προβλέπεται τέτοιου είδους συνυπολογισμός των περιόδων προϋπηρεσίας (υπόθεση C-703/17, ECLI:EU:C:2019:850).

Στην υπό κρίση υπόθεση, ο συνυπολογισμός περιόδων ισοδύναμης προϋπηρεσίας στην αλλοδαπή κατά τον καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς προβλέπεται στον νόμο (άρθρο 145, παράγραφος 11, του K-DRG). Επομένως, στην

ημερομηνία αναφοράς πρέπει να συνυπολογιστούν οι περίοδοι ισοδύναμης προϋπηρεσίας στην αλλοδαπή.

Αντιθέτως, το άρθρο 305b, παράγραφος 2, του K-DRG 1994 (όπως και το άρθρο VI, παράγραφος 7, του νόμου LGBI. 82/2011) ορίζει ότι η ημερομηνία αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη για την προαγωγή στο επόμενο κλιμάκιο και η μισθολογική κατάσταση που προκύπτει πρέπει να υπολογίζονται εκ νέου υπηρεσιακά σύμφωνα με τα άρθρα 143 και 145 του παρόντος νόμου, όπως τροποποιήθηκαν με τον νόμο LGBI. 60/2019, αμελλητί και αποκλειστικά στις περιπτώσεις που η υφιστάμενη μισθολογική κατάσταση καθορίστηκε βάσει της ημερομηνίας αναφοράς.

Στην παράγραφο 4, σημείο 1, του άρθρου 305b του K-DRG 1994 ορίζεται ότι για όσους δεν χρειάζεται να υπολογιστεί εκ νέου σύμφωνα με την παράγραφο 2 η ημερομηνία αναφοράς, εξακολουθούν να εφαρμόζονται τα άρθρα 143 και 145 του παρόντος νόμου, όπως ίσχυαν μετά την τροποποίηση της 31ης Δεκεμβρίου 2003.

Επομένως, από τη διάταξη του άρθρου 305b, παράγραφος 2, του K-DRG 1994 (καθώς και από το άρθρο VI, παράγραφος 7, του νόμου LGBI. 82/2011) προκύπτει ότι, εφόσον είχαν προαχθεί κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τους, οι υπάλληλοι δεν έχουν δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση για τον εκ νέου καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη για την προαγωγή.

Επί του παρόντος, είναι αμφίβολο εάν η ρύθμιση του άρθρου 305b, παράγραφος 2, του K-DRG αποκλείει την αναγνώριση περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας. Τούτο διότι η μη αναγνώριση περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας καταλήγει σε περιορισμό της χρονικής έκτασης των περιόδων προϋπηρεσίας που πρέπει να συνυπολογιστούν από τον τρέχοντα εργοδότη. Αυτή η νομοθετική ρύθμιση καθιερώνει τον εν λόγω περιορισμό ή αποκλεισμό της αναγνώρισης περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας και καθιστά αδύνατο πλέον τον εκ νέου καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς.

Δεδομένου ότι ο προσφεύγων με την προαγωγή μεταφέρθηκε σε νέο σύστημα αποδοχών και προαγωγής, με την επίμαχη ρύθμιση δεν του παρέχεται η δυνατότητα να υπολογιστεί εκ νέου η ημερομηνία αναφοράς για τη μισθολογική προαγωγή του με αναγνώριση των περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας στην αλλοδαπή. Τούτο δεν του επιτρέπεται ήδη εκ των προτέρων, με τη ρύθμιση του άρθρου 305b, παράγραφος 2, του K-DRG 1994. Εξαιρείται πλήρως από το σύστημα του εκ νέου και ευνοϊκότερου καθορισμού της ημερομηνίας αναφοράς.

Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι αντιβαίνει στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 εθνική διάταξη η οποία δεν επιτρέπει πλέον για τον καθορισμό της μισθολογικής αρχαιότητας να συνυπολογίζονται οι μέχρι τούδε μη αναγνωρισθείσες περίοδοι συναφούς προϋπηρεσίας στην αλλοδαπή και, με τον τρόπο αυτόν, καθίσταται αδύνατο

πλέον να καθοριστεί (εκ νέου) η μισθολογική αρχαιότητα, μολονότι ο συνυπολογισμός κατά κανόνα προβλέπεται από τον νόμο.

Δεδομένου ότι για την πράξη της προαγωγής που εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της δημόσιας αρχής πρέπει να συντρέχουν χρονικές προϋποθέσεις και η συμπλήρωση συγκεκριμένων ετών υπηρεσίας (εν προκειμένω: 19 και 25 έτη σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις μισθολογικές προαγωγές, τις προαγωγές λόγω προϋπηρεσίας και τις κατ' επιλογήν προαγωγές των υπαλλήλων του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας) τα οποία, συν τους άλλους, υπολογίζονται με βάση την ημερομηνία αναφοράς, η νομοθετική ρύθμιση που ορίζει ότι δεν προβλέπεται πλέον εκ νέου καθορισμός της ημερομηνίας αναφοράς λόγω προαγωγής θίγει τους μεγαλύτερους σε ηλικία υπαλλήλους της υπηρεσίας. Η μετάβαση στην επόμενη υπηρεσιακή κατηγορία πραγματοποιείται επί τη βάση της υπάρχουσας ημερομηνίας αναφοράς.

Συνεπώς, κατά το αιτούν δικαστήριο, τίθεται εν συνεχεία το ερώτημα εάν ο εκ νέου υπολογισμός της μισθολογικής κατάστασης, χωρίς αναγνώριση των περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας και χωρίς δυνατότητα επανεκτίμησης, συνιστά δυσμενή διάκριση και στο πλαίσιο αυτό πρέπει να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης. Δεδομένου ότι η προαγωγή εξαρτάται από τη συμπλήρωση συγκεκριμένων ετών υπηρεσίας και με τον τρόπο αυτόν θίγονται υπάλληλοι μεγαλύτερης ηλικίας οι οποίοι εντάσσονται σε σύστημα το οποίο δεν παρέχει δυνατότητα αναγνώρισης περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας και ευνοϊκότερου καθορισμού της ημερομηνίας αναφοράς, θα μπορούσε να συντρέχει έμμεση διάκριση λόγω ηλικίας.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος (άρθρο 145, παράγραφος 11, του K-DRG 1994)

Με την απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, C-24/17 (ECLI:EU:C:2019:373), το Δικαστήριο έκρινε ότι χρονικός περιορισμός στην αναγνώριση περιόδων συναφούς προϋπηρεσίας στον ιδιωτικό τομέα δεν συνάδει με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης. Με τις αποφάσεις του της 10ης Οκτωβρίου 2019, C-703/17 (ECLI:EU:C:2019:850), και της 23ης Απριλίου 2020, C-710/18 (ECLI:EU:C:2020:299), το Δικαστήριο διευκρίνισε τη νομολογία του αποφαινόμενο ότι το δίκαιο της Ένωσης επιβάλλει την αναγνώριση πανομοιότυπης ή ισοδύναμης επαγγελματικής προϋπηρεσίας για τη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, ενώ τούτο δεν ισχύει για επαγγελματική εμπειρία που είναι απλώς χρήσιμη.

Αυτή η νομολογία σχετικά με τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων έδωσε το έναυσμα στον νομοθέτη του ομόσπονδου κράτους της Καρινθίας να τροποποιήσει τις διατάξεις για τον καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς στο άρθρο 145 του K-DRG με τον νόμο LGBI 81/2021 (πρβλ.

αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου ZI. 01-VD-LG-370/2020-320). Η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση τέθηκε σε ισχύ την 1.12.2021.

Πλέον, οι περίοδοι ισοδύναμης επαγγελματικής δραστηριότητας αναγνωρίζονται πλήρως, όταν αυτή η επαγγελματική δραστηριότητα είχε ασκηθεί εκτός Αυστρίας (στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους της συμφωνίας για τον ΕΟΧ ή κράτους μέλους της ΕΕ, σε κράτος του οποίου οι υπήκοοι έχουν τα ίδια δικαιώματα πρόσβασης σε επάγγελμα με εκείνα Αυστριακών υπηκόων, ή σε όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε οποιοδήποτε άλλο διακρατικό όργανο όπου συμμετέχει η Αυστρία), ενώ δεν αναγνωρίζονται ισοδύναμες επαγγελματικές δραστηριότητες του ιδιωτικού τομέα ασκηθείσες στην ημεδαπή. Η αιτιολόγηση για τη μη αναγνώριση της ασκηθείσας στην ημεδαπή επαγγελματικής δραστηριότητας συνίσταται στο ότι αυτή δεν εμπίπτει στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία.

Η υπό κρίση νομική κατάσταση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, διότι η επίμαχη εθνική ρύθμιση (άρθρο 145, παράγραφος 11, του Κ-DRG) είχε θεσπιστεί από τον νομοθέτη του ομόσπονδου κράτους με σκοπό τη συμμόρφωση προς την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, βάσει του άρθρου 45 ΣΛΕΕ και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, καθώς και επί τη βάσει της ανωτέρω παρατιθέμενης νομολογίας του Δικαστηρίου.

Το ερώτημα άπτεται της ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης, δεδομένου ότι οι εφαρμοστέοι κανόνες του εθνικού δικαίου αποτελούν ρυθμίσεις για τη μεταφορά νομοθετικών πράξεων της Ένωσης στο εσωτερικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση αφορά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 1, του Χάρτη ενώ, λόγω της εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης και της «ευθυγράμμισης» προς το δίκαιο της Ένωσης που επέφερε ο νομοθέτης με τη θέσπιση του άρθρου 145, παράγραφος 11, του Κ-DRG, αφορά και το άρθρο 20 του Χάρτη. Τα κράτη μέλη δεσμεύονται από τον Χάρτη όταν εφαρμόζουν παράγωγο δίκαιο της Ένωσης.

Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το κριτήριο των περιόδων προϋπηρεσίας «εκτός Αυστρίας» και, συνεπώς, ο αποκλεισμός εφαρμογής αυτής της ευνοϊκής ρύθμισης για περιόδους προϋπηρεσίας εντός της Αυστρίας με σκοπό τη συμμόρφωση με τις επιταγές του δικαίου της Ένωσης που απορρέουν από τη νομολογία σχετικά με το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, δεν δικαιολογούνται από την προβλεπόμενη στο δίκαιο της Ένωσης υποχρέωση μεταφοράς αυτού στην εθνική έννομη τάξη (πρβλ. ΔΕΕ, C-290/94, σκέψη 29 [ECLI:EU:C:1996:265]). Εξάλλου, ειδικά για τη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη ισχύει η αρχή της αντικειμενικότητας που απορρέει από την αρχή της ισότητας του άρθρου 20 του Χάρτη και, κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, το εν λόγω άρθρο είναι αντίθετο προς μια τέτοια μεταφορά του δικαίου της Ένωσης στην εθνική νομοθεσία.

[παραλειπόμενα]